

Ing. Pavel Pospíšil
vedoucí oddělení vodního hospodářství

Váš dopis zn./ze dne:
MHMP 295660/2019
Č. j.:
MHMP 405719/2019
Sp. zn.:

Vyřizuje/tel.:
Ing. Lubor Smejtek
236 004 235
Počet listů/příloh: 2/0
Datum:
09.04.2019

Vyjádření k námitkám vůči závaznému stanovisku 5.A) a C) č.j. MHMP 1539379/2018

Vyjádření OCP MHMP, jakožto věcně i místně příslušného orgánu ochrany přírody, k námitce spolku **Zdravý rozum** (IČO: 03949168, se sídlem Janáčkovo nábřeží 140/55, 150 00 Praha 5) zastoupené Frank Bold advokáti, s.r.o. (IČO: 28359640, se sídlem Údolní 33, 602 00 Brno) (dále jen „účastník“) vznesené vůči závazným stanoviskům vydaným pod body 5. A) a C) a vyjádření 5. D) přípisu č.j. MHMP 1539379/2018 ze dne 3. 10. 2018.

K bodu 5. A)

Shrnutí námítky:

Účastník v bodě 3. svého vyjádření poukazuje na dle jeho názoru nedostatečné vyhodnocení otázky zásahu do krajinného rázu. Účastník namítá, že v rámci závazného stanoviska hodnotícího dopad stavby na krajinný ráz, nedošlo ke zhodnocení vizuálního dopadu spolupůsobení plavidel v rámci posuzovaného záměru. V odůvodnění této námítky je dále konstatováno, že byla uplatněna i v rámci procesu EIA. Účastník nebyl a dále není s vypořádáním spokojen. Závěrem účastník konstatuje, že vzhledem k výše uvedenému, není přesvědčen o dostatečném zhodnocení působení záměru na krajinný ráz.

Vyjádření orgánu ochrany přírody k námitce:

Orgán ochrany přírody (OOP) se ve svém závazném stanovisku zabýval vlivem posuzovaného záměru „Plavební komora Praha – Staré město“ na krajinný ráz. Jako podklad využil odborné hodnocení zpracované jako příloha dokumentace EIA (Vorel 2014). OOP ve svém závazném stanovisku vyhodnotil jednotlivé vlivy na zákonné charakteristiky krajinného rázu dotčené městské krajiny, přičemž postupoval pouze v intencích daných zákonem č. 114/1992 Sb., v platném znění, o ochraně přírody a krajiny (zákon), respektive § 12 tohoto zákona. Je nutné si uvědomit, že se jedná o zákon o ochraně přírody a krajiny, který institutem ochrany krajinného

rázu (rázovitost krajiny, její typický vzhled, posuzování záměrů v kontextu ke krajinném měřítku, atp.) nijak nenahrazuje státní památkovou péči či instituty stavebního zákona.

Námítka účastníka pod bodem 3. cituje správní judikaturu, která se sice týká tématu ochrany krajinného rázu, avšak OOP uniká souvislost s napadaným závazným stanoviskem, respektive námitkou o „opomenutí zhodnocení plavební komory včetně vizuálního působení plavidel“. V odůvodnění závazného stanoviska není nijak využita argumentace citovaných právních vět, respektive že by se OOP odkazoval na povolení stavby z důvodu umístění již stávajících nevhodných staveb v území. V rámci centrální části prahy a památkové rezervace si OOP ani takovýchto staveb není vědom. Dále se námitka odkazuje na zcela jiné řízení a to již skončené projednávání záměru v procesu EIA, kde jsou napadány závěry a vypořádání dané problematiky Posudku EIA. OOP tedy opět nevidí souvislost s jím vydaným závazným stanoviskem. Jediná příčinná souvislost a tedy jediná konkrétní námitka se týká nezahrnutí lodní dopravy do posouzení stavby na KR.

K tomuto bodu se OOP vyjadřuje následujícím způsobem: Dopravu na řece, lodní siluety atp. není možné posuzovat v rámci hodnocení stavby na krajinný ráz, jelikož se jedná o aktivitu zcela mimo oporu ve spisové dokumentaci, která se může jakkoliv v čase měnit nezávisle na posuzované stavbě (plavební komoře) či posuzovateli KR (OOP). Není přece možné, aby se posuzoval vliv stojících lodí, které nejsou nijak pevně spojeny s posuzovanou stavbou. Vždyť není nikde právně dáno, že lodě budou tuto stavbu kontinuálně používat. Příklad: Může se stát, že bude lodní doprava nějakým k tomu příslušným orgánem státní či veřejné správy v místě omezena. Nebude o dopravu zájem, budou moci na Vltavu vyplout pouze „malé lodě“... V tomto případě by tedy **vliv stavby** byl dle namítajícího účastníka významně jiný? Účastník honosící se právním zastoupením se tedy odvažuje naznačovat, že by se správní orgán OOP měl chovat zcela nekonzistentně z hlediska povolování (hodnocení) stavby a vybrat si jen jednu možnost z nekonečného množství variant? Tedy jinak ve variantě typově nulové (žádné lodě) a maximální (max. počet „zaoceánských parníků“)? Kde je tedy právní jistota žadatele, kde je zákonná opora k tomuto posuzování (kompetence daná zákonem OOP), kde se bere představa, že takto funguje právní systém v ČR (právní stát)? OOP považuje tuto námitku za zcela nerelevantní a vypovídající o zásadní neznalosti institutu krajinného rázu a ignoranci základních zásad práva.

K bodu 5. C) a 5. D)

Shrnutí námítky:

Účastník v bodě 4. svého vyjádření poukazuje na dle jeho názoru nedostatečné vypořádání OOP s výskytem zvláště chráněných druhů živočichů a rozporuje tak vydané závazné stanovisko zabývající se zásahem do významného krajinného prvku řeky Vltavy.

Vyjádření orgánu ochrany přírody a krajiny k námitce:

OOP upozorňuje, že předmětná problematika výskytu zvláště chráněných druhů je řešena separátně v rámci samostatného správního řízení o výjimce vedené podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny (vedený na OCP MHMP pod Sp. zn.: S-MHMP 237071/2019).

K otázce vlivu stavby na významný krajinný prvek (VKP) - řeka Vltava:

Významné krajinné prvky jsou chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. K zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, si musí ten, kdo takové zásahy zamýšlí, opatřit závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Mezi takové zásahy patří zejména umísťování staveb, pozemkové úpravy, změny kultur pozemků, odvodňování pozemků, úpravy vodních toků a nádrží a těžba nerostů. Podrobnosti ochrany významných krajinných prvků stanoví ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem. (§ 4 odst. 2 zákona)

VKP jsou chráněny v části druhé zákona – obecná ochrana přírody a krajiny. Tento institut tedy řeší primárně ekologicko-stabilizační funkce, v našem případě vodního toku řeky Vltavy. Jde tedy o posouzení, zda stavba zasáhne významnou měrou do těchto funkcí vodního toku jakožto VKP (zachovalé přírodní atributy, meandry, zeleň, diverzita vodního a břehového prostředí, doprovodné porosty, migrační překážky, atp.). Je nutné se zabývat mírou degradace stávajícího prostředí vodního toku novou stavbou. OOP se ve svém stanovisku domnívá, že nedojde ke zhoršení situace na úkor přírodních lokalit. Vodní tok v rámci řešené lokality, dlouhodobě a intenzivně společností regulované, nebude nijak významně znehodnocen. Institut VKP neřeší zvláště chráněné druhy organismů, nýbrž celkové obecné pojetí ochrany řešeného prvku, v našem případě vodního toku. Primárně jde o zachování ekologicko-stabilizační funkce, která je v území dlouhodobě silně omezená především opevněním toku, příčnými bariérami, minimem přirozené doprovodné vegetace dřevinné (i bylinné) vodního toku atp. Vliv stavby na VKP je také nutné porovnávat s významností (velikostí) VKP, zde liniového prvku národního významu. Vliv na ekologicko-stabilizační funkce řek Vltavy byl vyhodnocen jako slabý/nevýznamný.

OOP dále konstatuje, že vyjádření k vlivu stavby na nadregionální větev ÚSES (N4/3 – Vltava) je pouze konstatační s tím, že ochrana ÚSES je zakotvena v rámci platného územního plánu hl. m. Prahy, kde jsou uvedeny podmínky a přípustné funkční využití těchto lokalit. OOP nemá kompetenci ze zákona o ochraně přírody a krajiny k uplatnění požadavků z hlediska územního systému ekologické stability v územním a/nebo stavebním řízení. Posouzení stavby z hlediska ÚSES tedy není otázkou OOP ale příslušného stavebního úřadu. Předmětné vyjádření tedy pouze obecně konstatuje, že stavba do nadregionálního biokoridoru zasahuje. Okrajově pak OOP sděluje, že dle jeho názoru nemůže mít předmětná stavba významný vliv na funkčnost tohoto prvku v území, které je determinováno dlouhodobým historickým vývojem (urbanizací). Odůvodnění zde není nutné z důvodu pouhého informačního charakteru „vyjádření - sdělení“ o existenci biokoridoru.

Vyjádření OCP MHMP, jakožto věcně i místně příslušného orgánu ochrany přírody a krajiny, k námítkě spolku **Klub Za starou Prahu** (IČO: 00443531, se sídlem Mostecká 1, 118 00 Praha 1) vznesené neurčitě vůči vlivu stavby na krajinný ráz (pravděpodobně myšleno závazné stanovisko vydané pod bodem 5. A přípisu č.j. MHMP 1539379/2018 ze dne 3. 10. 2018).

Shrnutí námítky:

Účastník v bodě 2. svého vyjádření poukazuje na dle jeho názoru účelové a bagatelní vyhodnocení otázky zásahu do krajinného rázu z pozice investora. Dále účastník ve své námitce popisuje Pražské centrum a jeho vývoj ve vztahu k splavnění řeky Vltavy. Na konec ne namítáno, že zkapacitnění plavební dráhy stavbou není objektivně zdůvodněno veřejným zájmem.

Vyjádření orgánu ochrany přírody a krajiny k námitce:

Orgán ochrany přírody a krajiny (OOP) se ve svém závazném stanovisku zabýval vlivem posuzovaného záměru „Plavební komora Praha – Staré město“ na krajinný ráz. Jako podklad využil odborné hodnocení zpracované jako příloha dokumentace EIA (Vorel 2014). OOP ve svém závazném stanovisku vyhodnotil jednotlivé vlivy na zákonné charakteristiky krajinného rázu dotčené městské krajiny, přičemž postupoval pouze v intencích daných zákonem č. 114/1992 Sb., v platném znění, o ochraně přírody a krajiny, respektive § 12 tohoto zákona. Je nutné si uvědomit, že se jedná o zákon o ochraně přírody a krajiny, který institutem ochrany krajinného rázu (rázovitost krajiny, její typický vzhled, posuzování záměrů v kontextu ke krajinném měřítku, atp.) nijak nenahrazuje státní památkovou péči či instituty stavebního zákona.

K otázce veřejného zájmu se OOP vyjadřuje tak, že v rámci vydávání závazného stanoviska nebylo nutné se veřejným zájmem zabývat, jelikož vliv stavby na krajinný ráz byl OOP vyhodnocen jako minimální (maximálně slabý). OOP neposuzoval v rámci svého závazného stanoviska, kterým hodnotil vliv na zákonné charakteristiky a kritéria krajinného rázu, míru veřejného zájmu stavby, její ekonomickou efektivitu, celospolečenský přínos či intenzitu turistické lodní dopravy. OOP považuje tyto otázky jako nerelevantní ke správnému zhodnocení vlivu stavby na krajinný ráz. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 09.11.2007, čj. 2 As 35/2007, zájem na hospodářském přínosu podle § 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, nemůže vyvážit zájem na ochraně před rušivým zásahem do krajinného rázu. Není proto dána ani zákonná povinnost, aby v každém jednotlivém případě, bez ohledu na povahu a rozsah zasažení krajinného rázu, bylo zkoumáno, zda ekonomický přínos stavby nevyvažuje zásah do krajinného rázu. Posouzení ekonomických přínosů tak není v řízení podle § 12 odst. 2 cit. zákona rovnocennou otázkou ve vztahu k vlastnímu zkoumání možnosti snížení či ovlivnění krajinného rázu.

Ing. Ivan Bednář

vedoucí oddělení ochrany přírody a krajiny
Odbor ochrany prostředí